

SZANUJ WYSŁEK DRUKARZY I KOLPORTERÓW!
ODDAJ PISMO W PEWNE RĘCE. NIE NISZCZ.

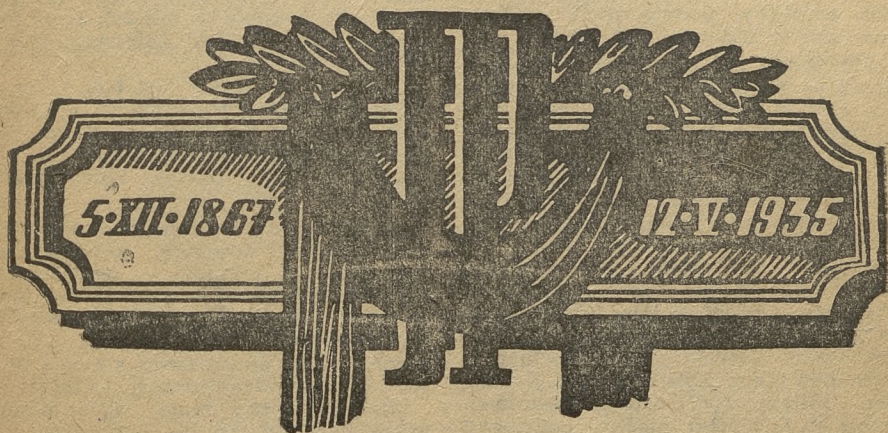
BIULETYN

informacyjny

Rok IV

Warszawa, 14 maja 1942 r.

Nr 19 (123)

W siódmą rocznicę śmierci marsz. J. Piłsudskiego, zwycięskiego Naczelnego Wodza w poprzedniej wojnie naszej, podajemy wybrane z Pism i Przemówień jego myśli, które nabierają w chwili obecnej szczególnego znaczenia dla nas, żołnierzy Polski Podziemnej.

„Tam, gdzie spotyka się dwie siły, muszą się one albo połączyć, albo walczyć ze sobą, a my nie chcemy połączenia z Niemcami.

— A jeżeli okoliczności zmuszą Polskę?

— Gdybyśmy byli zmuszeni połączyć się bądź z Niemcami, bądź też z bolszewikami, znaczyłoby to, że nasze dzieło nie było doprowadzone do końca. Cywilizacyjna misja Polski zostałaby niespełniona” (Wywiad korespondenta „Timesa” 8.X.1919).

„Polskę czekają być może i ciężkie przeżycia. Podczas kryzysów — powtarzam — strzeżcie się agentur. Idźcie swoją drogą, służąc jedynie Polsce, miłując tylko Polskę i nienawidząc tych, co służą obcym” (Zjazd legionistów w Kaliszu, 7.VIII.1927).

„...potrzeba umieć być ofiarnym. Tam gdzie chodzi o życie, tam gdzie chodzi o krew, jest to ofiara najłatwiejsza, choć w laury owita. To jest ofiara, na którą Polak napewno się zdobędzie. Idźcie o ofiarę cięższą, idźcie o o-

fiarę robioną dla siły całego narodu, idzie o ofiarę z tego, co ludziom być może i jest najdroższe, o ofiarę ze swych przekonań i poglądów. Idzie o to, aby kraj nasz zrozumiał, że swoboda to nie jest kaprys, że swoboda to nie jest „mnie wszystko wolno, a drugiemu nic”, że swoboda, jeśli ma dać siłę — musi jednoczyć, musi łączyć, musi rękę sąsiadom i przeciwnikom podać, musi umieć godzić sprzeczności, a nie tylko przy swoim się upierać. Z takiej jedynie ustępliwości wzajemnej, z takiego jedynie szanowania wzajemnego, z takiej jedynie umiejętności podawania do wspólnej pracy dłoni wszystkim, wypływa moc wielka w chwilach trudnych i w chwilach kryzysów państwowych” (Przemówienie w Lublinie, 11.I.1920).

„Mówiąc o roli żołnierza i jego znaczeniu — nie chcę tu mówić o demokratyczności armji; armja musi być przesiąknięta wolą indywidualną i jako taka organizacyjnie demokratyczna być nie może. Armja jest wtedy demokratyczna, gdy ma nad sobą rząd demokratyczny” (Przemówienie z okazji Święta Żołnierza, 12.VIII.1919).

„Wojsko ma dwie podstawy dla swego codziennego życia, podstawy krepujące nadzwyczajnie każdą indywidualność. Pierwsza z nich — to rozkaz, rozkaz wymagający posłuszeństwa; bez niego każde wojsko jest zerem, ulega szybkiemu rozkładowi. Druga — to służba, ciężka codzienna służba żołnierza.

Komu jednak ta służba? Nie chcę ukrywać, patrząc prawdzie prosto w oczy, że ogólnikami, nieokreślonymi słowami ująć się ta służba nie da. Nie wolno łagodzić losu żołnierskiego, dając słowo „Służba Ojczyźnie” albo „Narodowi” pojęcie, pozwalające na subiektywne lub indywidualne pojmowanie samej służby. Mówię więc prosto: żołnierz służy rządowi, rządowi przez naród ustanowionemu. To jest jego obowiązek... Komu za ciasno w

ramach tak pojętej służby, wolno mu iść na swobodę tam, gdzie nie kępuje go mundur. Wojsko nie może być nie zjednoczonym, wojsko nie może być nie jednolitym” (Przemówienie na Święcie Zjednoczenia Wojska w Krakowie, 19.X.1919).

„W kryzysach boju zwycięstwo dokonywa się w tajnikach duszy ludzkiej. Szala zwycięstwa rozstrzyga się w sercu, woli, charakterze, w umiejętności trwania u człowieka. W kryzysie technika ustępuje miejsca charakterowi” (Odczyt: „Kryzys bojów”, 13.V.1911).

„Podstawą armji jest dusza prostego żołnierza. Dopóki dusza jest silna, armja wytrzymuje dołę i niedolę; gdy dusza się załamie — upadek armji jest nieuchronny” (Święto Żołnierza, 12.VIII.1919).

„Dobrym oficerem jest ten, który w duszę żołnierską umie wpoić hart, aoy ona nawet w smutnych kolejach wojny, niepowodzeniach i porażkach nie załamała się” (Święto Żołn. 12.VIII.1911).

„Niech każdy żołnierz, zaczawszy od najwyższego dowódcy, kończąc na najświeższym rekrucie — pamięta, że od jego sumiennosci w pracy, od jego wysiłku zależy, czy zabezpieczymy narodowi to, czego po nas, żołnierzach, naród spodziewać się ma prawo” (Rozkaz Noworoczny, 1.I.1919).

„Honor służby cenię wyżej ponad honor osobisty, bo ten honor jest tak niezwykle trudny do utrzymania, że wobec niego wszystkie prawdy błędne, błędnie wobec niego nawet honor osobisty” (Przemówienie na pożegnaniu gen. Żeligowskiego, 27.X.1927).

Nie znam w życiu ludzkim czegoś tak wzniosłego, tak pięknego, a tak bardzo nieuchwytnego, jak życie żołnierza. Żołnierz żyje nie dla siebie, żyje on dla tych haseł, jakie ma wypisane na swym sztandarze: Ojczyzna i Honor” (Przemówienie w Grodnie, 11.II.1923).

ZAGRANICA

DZIAŁANIA WOJENNE

Bitwa na Morzu Koralowym — która rozgrywa się na przestrzeni całego minionego tygod-

nia, była największą bitwą morską obecnej wojny. Wzięły w niej udział bardzo silne eskadry obu stron, złożone z okrętów wojennych wszystkich rodzajów. Celem bitwy była walka o drogi morskie do Australji. Albowiem z punktu widzenia japońskiego opasowanie Australji jest i będzie **najważ-**

niejszym zadaniem wojennym bieżącego okresu, zaś ze strony Sprzymierzonych obronienie Australji — to utrzymanie ogromnie niewygodnego dla Japonji drugiego frontu, rozpraszającego i wiążącego japońskie siły oraz grożącego każdej chwili podjęciem ofensywy sprzymierzonych na świeżo zajęte przez Japonję obszary.

Przebieg bitwy morskiej był następujący. Samoloty wywiadowcze eskadry morskiej Sprzymierzonych, czuwającej nad morzami Australji, stwierdziły pojawienie się bardzo silnej eskadry japońskiej na południowy-wsch. od Nowej Gwineji: 4 i 5 maja lotnictwo morskie Sprzymierzonych atakowało wielokrotnie Japończyków: na skutek tych ataków zatopiono 1 lekki krążownik, 2 kontrotorpedowce oraz 4 kanonierki japońskie, uszkadzając szereg innych jednostek. W tej pierwszej fazie bitwy, toczony między lotnictwem Sprzymierzonych i flotą morską Japonji — straty Sprzymierzonych ograniczyły się tylko do samolotów.

Tymczasem eskadra japońska, płynąc wciąż na południe, zetknęła się weszcie z siłami morskimi Sprzymierzonych. Rozpoczęła się właściwa bitwa morska, trwająca przez 6 i 7 maja. Sprzymierzeni zatopili Japończykom 1 ciężki krążownik, 1 lotniskowiec, oraz drugi lotniskowiec uszkodzili tak poważnie, iż najprawdopodobniej zatopili. Ponadto uszkodzono kilka krążowników i kontrotorpedowców oraz zatopiono kilka statków pomocniczych. Co się tyczy strat Sprzymierzonych, to Tokio podaje je na 2 lotniskowce i 1 pancernik oraz szereg jednostek uszkodzonych. Zarówno Główna Kwatery Mac Artura jak i Departament Morski Stanów Zjedn. określają te informacje japońskie, jako „najzupełniej fantastyczne”. O całkowitych i prawdziwych stratach obu stron dowiemy się nie przedko. Faktom bezspornym natomiast jest to, że na „placu boju” pozostała eskadra Sprzymierzonych, natomiast eskadra japońska odpłynęła na północ, w kierunku Wysp Salomona. W drodze powrotnej nekwały ją samoloty marynarki Sprzymierzonych, zatapiając 10.V. jeszcze jeden lotniskowiec japoński (pomocniczy, dla wodnopłotców).

Opierając się na różnym wiadomościach obu stron można przypuszczać, że żaden z przeciwników nie został

przez drugiego rozgromiony, że eskadra amerykańska była silniejsza od japońskiej i na skutek tego Japończycy przerwali walkę. Flota Sprzymierzonych czuwa dalej nad wodami Australji. Cel napadu japońskiego nie został osiągnięty.

Madagaskar zabezpieczony. 4 maja, pod ochroną sporych sił morskich, wylądowało na północnym cyplu Madagaskaru kilka brygad brytyjskich, celem opanowania portu Diego Suarez, będącego nie tylko głównym portem Madagaskaru lecz wogóle najlepszym portem w tej stronie świata. Niestety, Francuzi nie przyjęli propozycji brytyjskich, zapewniających im dalszą administrację wyspy i jedynie żądających oddania na czas wojny Diego Suarez. W tej sytuacji wojska brytyjskie natarły energicznie na nieprzyjaciela i po dwóch dniach walk — Diego Suarez został opanowany. Połowa piętnastotysięcznego wojska francuskiego, stanowiącego całą załogę Madagaskaru, znalazła się w niewoli brytyjskiej. Narazie Brytyjczycy zaprzestali działań wojennych, licząc na to, że drogą dyplomatyczną doprowadzą do ułożenia stosunków z francuskim gubernatorem Madagaskaru. Opanowanie Madagaskaru przez Sprzymierzonych ma ogromne znaczenie dla bezpieczeństwa głównej drogi dostaw wojennych Anglosasów do Sowietów, do Libji oraz na Środkowy Wschód.

Dwudniowa dywersja Chińczyków. Jak już pisaliśmy — w Birmie doszło do zupełnego złamania oporu Sprzymierzonych. Japończykom nie tylko udało się zająć wszystkie główne punkty Birmy Środkowej, lecz na dodatek rozdzielić wojska brytyjskie i chińskie, a ponadto rozczłonkować wojska chińskie na kilka oddzielnych grup. Brytyjczycy cofają się tak szybko jak mogą w górę rzeki Chindwin, a główne siły chińskie wycofują się „drogą birmańską”, przyczem Japończycy wkroczyli już tu na teren właściwych Chin.

Pragnąc zamącić obecną tak korzystną na kontynencie azjatyckim sytuację Japonji — zarządził Czang Kei Szek nagle, silne i krótkotrwałe działania partyzanckie we wszystkich centrach chińskich, w których rozlokowane są sztaby głównych jednostek japońskich. Tym sposobem doszło 5 i 6

maja do akcji zbrojnej na przedmieściach i w centrum Szanghaju, gdzie m.i. zniszczono elektrownie; w Nankinie — gdzie atakowano dworzec kolejowy, mosty i arsenał; w Hankou — gdzie walki toczyły się na ulicach miasta oraz w Kantonie i na wyspie Amoy. Po dokonaniu tej dywersji — partyzanci zniknęli.

Równocześnie w Birnie Chińczycy podjęli zaciekle próby powstrzymania sił japońskich na granicy birmańsko-chińskiej, odnosząc tu pewne sukcesy.

Corregidor — padło po miesiącu beznadziejnej, bohaterskiej obrony.

W Europie — nic szczególnego.

Naloty brytyjskie na Niemcy trwają stale (trzykrotnie bombardowano Sztudgard, fabrykę Skody w Pilźnie, bardzo silnie Warnemünde) — ale nie były to w tym tygodniu naloty typu „lubeckiego”. Jedynie tylko nalot na Warnemünde (jeden z najgłośniejszych portów połączenia ze Skandynawią) przedstawiał się groźnie i sądzić wolno, że Warnemünde jest w ruinie. Nie zaszkodzi zapamiętać, że najsilniejsze tej wiosny ataki lotnicze brytyjskie są kierowane na porty, łączące Rzeszę ze Skandynawią.

W Sowietach — południe kraju już zdaje się obeschło, na froncie środkowym — błota już schną. W ostatniej swej mowie Churchill powiedział, że straty niemieckie tej zimy w Rosji przewyższają straty armii niemieckiej w czasie całej wojny 1914—1918 roku.

ZBROJENIA AMERYKAŃSKIE

Dopiero właściwie w tym roku jesteśmy świadkami bardzo wzmoczonej pracy przemysłu dla wojny w Stanach Zjednoczonych. O ile w roku 1917—1918 tylko 14 proc. produkcji szło na potrzeby wojny, to w kwietniu b.r. aż 40 proc. Od szeregu miesięcy fabryki samochodów pracują wyłącznie dla wojska. Po raz pierwszy w Ameryce od maja b.r. uruchomiona została taśmowa produkcja samolotów; zakłady Forda wyrabiają w ten sposób jeden z typów bombowca. Zatrudnienie w przemyśle wojennym wzrosło z 5 na 15 milionów robotników.

Szczególnie duży wysiłek skierowany jest na budowę statków handlowych. Stocznie budują w tej chwili

dwadzieścia razy więcej aniżeli w roku 1939. Czas budowy jednego statku trwa obecnie 3 miesiące (Das Reich 2.V.). W samym tylko ostatnim tygodniu marca zamówiono 258 nowych statków. Dodać należy, że do końca roku bieżącego armia i marynarka amerykańska wzrosnie o dalszych 2,250.000 ludzi. o

PO TRZECIM MAJU

Nasze tegoroczne święto narodowe było czemś więcej aniżeli zwykłą polską uroczystością. Jesteśmy wprost zaskoczeni tymi wiadomościami, które z wielu krajów doniosły nam o obchodach i manifestacjach. Śmiało powiedzieć możemy, że obchodzenie naszego święta przez cały świat, jest niezbitym dowodem tego, jak podczas obecnej wojny wzrasta siła moralna Polski. Los wysunął nas na czołowe miejsce i cały świat uczcił dlatego Polskę w dniu Trzeciego Maja.

Świat zdaje sobie sprawę, że przecież to my pierwsi podnieśliśmy oręż przeciw hitleryzmowi, przecinając pokojowy zalew świata przez rozwydrzone barbarzyństwo. Jesteśmy przez Hitlera uważani za najgorszego wroga — niemiłosiernie prześladowani. Nie znalazł się wśród nas żaden Quisling, żaden Hacha.

Szczególnie uroczyste obchody w Stanach Zjednoczonych to nie tylko owoc naszej propagandy. To bezinteresowny hołd naszemu bohaterstwu, czyniony samorzutnie przez społeczeństwo amerykańskie i jego przywódców z prez. Rooseveltem na czele, którzy już nie raz dał nam dowody szczerego oddania naszej sprawie. Na uroczystym, trzygodzinnym posiedzeniu Kongresu w Waszyngtonie przemawiało o Polsce 45 mówców. W gorącym tonie utrzymane były depeche do gen. Sikorskiego od Roosevelta i amerykańskiego szefa sztabu gen. Marshalla Dziesięć radiostacji brazylijskich nadało okolicznościową mowę wiceprezydenta państwa. 100 radiostacji północno-amer. mówiło o Polsce. W Anglii przemawiali o Polsce min. Edea, Cripps i Beavin.

RZĄD POLSKI DO ROBOTNIKÓW I CHŁOPÓW

Minister Stańczyk wygłosił dnia 8.V. przemówienie: „Hitler dąży usilnie do

zwiększenia ilości robotników w Niemczech i podwyższenia wydajności pracy. 3 miljonowa armia robotnicza ludzi wywiezionych z krajów okupowanych (w której Polacy stanowią 47 proc., ma być powiększona o dalsze 2 miliony. Rząd wie jak robotnicy i chłop polscy walczą z najeźdźcą. Pościawa ich budzi podziw w całym świecie. Składając Wam hołd za walkę i cierpienia, **Rząd polski wzywa Was abyście pracowali powoli.** Tam gdzie praca pomaga wrogowi, **pracujcie z myślą o jego klęsce, aby praca waza nie przedłużała cierpień ludzkich.** Postępując w ten sposób współpracujecie z polskimi żołnierzami i przyspieszacie chwilę zwycięstwa i uwolnienia Polski od najeźdźcy! **Pracujcie powoli dla Niemców”.**

RÓŻNE

10 bm. przemawiał Churchill. Było to **pierwsze całkowicie optymistyczne** przemówienie premiera, w ciągu jego dwuletnich rządów. Po raz pierwszy Churchill nie przygotowywał narodu do przyjmowania klęsk i cierpień. Z mowy promieniowała pełna wiara i optymizm. M.ł. powiedział: „Kiedy wojna się skończy — nie umiem tego

powiedzieć, lecz gdy patrzymy na ogromne ilości naszych zasobów, na wzrastającą potęgę naszych sił wojskowych, to możemy coraz śmielej iść w przyszłość”.

— W przemówieniu swym Churchill w sposób uroczysty oświadczył, że jeśli Niemcy użyją w nadchodzącej ofensywie na froncie wschodnim gazów trujących — Anglicy niezwłocznie zastosują gazy w nalotach na Rzeszę.

— Rząd Stanów Zjedn. prowadził rozmowy z gubernatorem francuskiej wyspy Martiniki, celem objęcia ochrony wojskowej tej wyspy i innych posiadłości francuskich na półkuli zachodniej.

— W Rzeszy wyszło zarządzenie, że młodzież i dzieci, poczynając od lat jedenastu, będą powoływane do robót rolnych, w miejscu zamieszkania lub poza nim.

— Główny kierownik Gestapo — Hedrich — przybył do Paryża, aby wprowadzić w urząd komendanta policji niemieckiej we Francji okupowanej płk. Oberg, dotychczasowego komendanta policji w Radomiu. Przyjazd obu znanych gestapowców łączą z zastrzeżeniem represji we Francji, gdzie ostatnio znacznie wzrosły nastroje powstańcze.

KRAJ

NIKCEMNE PROWOKACJE SOWIECKIE. Niejednokrotnie wszczywaliśmy na prowokacyjne działania Moskwy na naszych ziemiach. Moskale, mając do dyspozycji ogromne oplate własnego kraju okupowanego przez Niemców, za teren swej działalności dywersyjnej obierają coraz częściej ziemie Państwa Polskiego. Takie postępowanie nie znajduje uzasadnienia z punktu widzenia działań wojskowych, narazą natomiast ludność polską, dostatecznie już doświadczoną przez wojnę, na srogi represje okupanta. Pisaliśmy również o bezcelnych próbach emisariuszy komunistycznych siania zamętu na ziemiach Polski, przez wydawanie obywatelom polskim rozkazów, zarządzeń, instrukcji i t. p. do czego uprawnione są z tytułu suwerennej władzy jedynie organy Rządu Polskiego. Dywersji sowieck-

kiej nie chodzi tu o szkoderie Niemcom — ofiary rosyjskich emisariuszy są nieznaczne w porównaniu z ofiarami ludności polskiej — chodzi im natomiast o wywołanie wśród ludności wrażeń, że Sowiety mają prawo do rządów na naszych ziemiach.

Obecnie jesteśmy świadkami wręcz potwornych praktyk dywersji sowieckiej. W kieleckim, samoloty sowieckie zrzucają na spadochronach paczki, zawierające broń, materiały wybuchowe, stacje radiowe i t. p. W większości wypadków, **do paczek dołączone są adresy osób znanych, niejednokrotnie zaangażowanych w pracy niepodległościowej.**

Trzy tygodnie temu zrzucano szereg „przesyłek” w powiecie miechowskim. Jedną z nich, która wpadła w ręce niemieckie, adresowana była do płk. K., który zginął przed pół rokiem w Oświęcimiu, o czym adresujący „przesyłkę” jeszcze wiedzieć nie mogli. Płk. C. do którego również zaadresowano taką „przesyłkę” został wzięty przez poli-

cję niemiecką. Mniej więcej w tym samym czasie, w trójkącie miejscowości Miedziana Góra — Opoczno — Końskie, zrzucono szereg podobnych przesyłek. Jedną z nich adresowaną była do księdza W.w Kielcach, który niezwłocznie został aresztowany przez Niemców.

Nie ma dość ostrych słów na potępienie podobnej akcji. Nic ona się nie różni od zwykłego donosicielstwa.

Z MAŁOPOLSKI WSCHODNIEJ. W całym okręgu „Galicji” ożywiona działalność organizacyjna Ukraińców, tworzących zreby samorządu. Wrogię nastawienie Ukraińców do Polaków, podsypane grą polityków ukraińskich, nie uległo złagodzeniu. Policja ukraińska dopuszcza się licznych gwałtów i szykan w stosunku do ludności polskiej. Ponieważ w okręgu „Galicji” przeprowadza się również masowo brankę na roboty do Rzeszy, Ukraińcy, podobnie jak Litwini na Wileńszczyźnie, starają się o to, by wyjeżdżali jaknajliczniej Polacy.

Żydzi stanowią w „Galicji” czwartą klasę obywateli (Niemcy, Ukraińcy, Polacy, Żydzi), są jednak nieco inaczej traktowani niż na pozostałych ziemiach Polski. Okupant pozbawiony tu bardziej niż gdziekolwiek elementów wyrobionych fachowo, korzysta szeroko z ich pomocy. W wielu firmach gdzie dyrektorami są Niemcy, zastępcami swymi zamianowali Żydów. „Arbeitsamt’y” — do pracy w firmach miejscowych kierują Żydów, administracja ukraińska korzysta często z ich pomocy (Lekarze). Branka do Niemiec przeprowadzana jest w sposób niemniej bezwzględny niż w Polsce Środkowej — są powiaty w których wzięto do 10.000 ludzi.

W całej „Galicji” uderza dezorganizacja komunikacji. Kolejne poniszczone przez Moskali tylko w nieznacznej części zostały naprawione, drogi jezdne, które przetrwały działania wojenne, uległy silnemu zniszczeniu w okresie tegorocznej zimy. Ruch na drogach — minimalny.

We Lwowie szaleje drożyzna. Cena kilograma kartofli przekroczyła już przed dwoma tygodniami 10 zł., poza tym trudno o produkty żywnościowe nawet po wysokich cenach, ze względu na współpracę Ukraińców z Niemcami w tępieniu wolnego handlu.

KRONIKA POLSKI ZACHODNIEJ. Urząd Pracy w Łodzi ogłosił 30.4. b.r.,

iż tylko ci Polacy otrzymają kary żywnościowe, którzy zarejestrowani są w Urzędzie Pracy. Polak, który nie jest stale zatrudniony, musi się co miesiąc meldować w Urzędzie Pracy, aby móc otrzymać kartę żywnościową. Zarządzenie to obejmuje mężczyzn od lat 14 do 50 i kobiety od lat 14 do 49. W ten sposób usiłują hitlerowcy głodem zmuszać Polaków do wyjazdu na przymusowe roboty do Niemiec.

Urząd Aprowizacyjny w Poznaniu wydał 1.5. b.r. zakaz sprzedawania Polakom w t.zw. Warthegau ryb i raków. Jak wiadomo, nie wolno Polakom w Wielkopolsce i okręgu łódzkim nabywać mąki pszennej, pieczywa białego, masła, sera, jaj, drobiu, wszelkich wyrobów cukierniczych, owoców... i cebuli. Obecnie do wykazu artykułów „zabronionych” dochodzą ryby i raki. Za znalezienie tych artykułów u Polaków grozi im kara obozu koncentracyjnego.

Mordy sądowe zarówno na ziemiach Zachodniej Polski jak i Pomorza nie ustają. Sąd doraźny w Grudziądzu skazał 8 Polaków za śpiewanie pieśni patriotycznych na 5 lat zaostrzonego obozu koncentracyjnego. (Litzm. Ztg. z 21.4. br.). Sd doraźny w Poznaniu wydał wyrok śmierci na 23-letniego Polaka Ludwika Bajera, za to, że udzielił w swym domu gościny Anglikowi, zbiegłemu z obozu jeńców wojennych (Litzman. Ztg. z 1.5.1942).

SŁUŻBA BUDOWLANA. Ukazało się zarządzenie Franka o obowiązkowej służbie budowlanej w „Gen. Gub.”. Obowiązkowi służby budowlanej podlegają wszyscy mężczyźni od 18 do 60 roku życia. O powołaniu roczników lub ich części decyduwać ma urząd „Generalnego Gub.”. Za wcześniej jeszcze byśmy mogli określić ściśle czego po nowym wynalazku okupanta mamy się spodziewać. Jak się wydaje, najbardziej zagrożonymi przymusowymi robotami bo do tego „służba budowlana” się sprowadzi, będą ci, którzy nie mając kwalifikacji na wyjazd do Rzeszy, nie są z niemieckiego punktu widzenia niezbędni w obecnych miejscach pracy. Nie ulega wątpliwości, że „służba budowlana” będzie nowym narzędziem ucisku w rękach okupanta, i że nie ma ona nic wspólnego z interesem Polski. Wszędzie więc gdzie się z nią zetkniemy należy stosować bierny opór.

RÓŻNE. Na ogólną liczbę 72 nekrologów żołnierzy niemieckich poległych na wschodzie, ogłoszonych w „Kattowitzer Zeitung” (numer od 75 do 90 z r.h.) znajdujemy 54 nekrologi z nazwiskiem o brzmieniu czysto polskim.

— Z fragmentarycznych zestawień dotyczących strat, jakie nauka polska poniosła w osobach profesorów i do-

centów wyższych uczelni wynika, że w okresie wojny zmarł 89 profesorów i 17 docentów. Zaledwie 44 profesorów i 5 docentów zmarło śmiercią naturalną. Pozostałych zamordowali Niemcy.

— Aresztowania oficerów i podoficerów rezerwy miały miejsce nie tylko w Krakowie, lecz również w Łodzi i wojew. Łódzkim.

WARSZAWA

ZAMYKANIE SKLEPÓW. W okresie minionych dwóch tygodni zamknęli Niemcy około 300 sklepów i restauracji. Najwięcej zamknięto sklepów spożywczych poza tym jednak zamknięto również szereg magazynów z konfekcją galanterią skurzaną, wyrobami metalowymi i t.p. Próby czynione przez okupanta wmówienia w społeczeństwo polskie że zamykanie sklepów odbywa się w związku z łepieniem paskarstwa nie mogą się udać. Jest rzeczą powszechnie znaną że nie ma takich sklepów niemieckich w Warszawie które sprzedawałyby cokolwiek po cenach urzędowych. Zamykanie sklepów to poprostu niszczenie detalicznego handlu polskiego (sklepy niemieckie nie są zamykane). Handel hurtowy polski został już poprzednio prawie doszczętnie zniszczony. Poza celem niszczenia elementu polskiego działają również inne pobudki. Pierwsza z nich to chęć rabunku. Druga postanowienie wywiezienia resztek cenniejszych towarów z Polski na ogołocony rynek Rzeszy. Jest to jeden tylko z przejawów postanowienia niemieckiego mówiącego, że w Europie wszyscy wszystkiego zostaną pozbawieni, a Niemcy głodować będą ostatni.

„NIEMIECKA” DZIELNICA MIESZKANIOWA realizowana jest w szybkim tempie. Kierownik partii hitlerowskiej na okręg warszawski skierował do Niemców zamieszkałych poza dzielnicą wezwanie, z którego podajemy wyjątki: „Dzielnica mieszkaniowa niemiecka została stworzona dla ochrony i na żądanie niemieckiej ludności... Winna powstać dzielnica niemiecka, w którejby wszyscy Niemcy Warszawy dobrze się czuli i mogli ści-

le złączyć się we wspólnym życiu politycznym i kulturalnym pod nową ochroną naszej niemieckiej siły”.

Równocześnie dyrektor policji niemieckiej wezwał wszystkich Niemców do przeniesienia się do utworzonej dzielnicy niemieckiej, grożąc opieszałym karami pieniężnymi i więzieniem.

Z powyższych wezwań wyraźnie przegląda strach niemieckiej wspólnoty złodziei i morderców zamieszkujących w Warszawie. Oczywiście działa i jeszcze jeden motyw: policja niemiecka chce Niemców warszawskich nie tylko chronić, lecz i nadzorować.

BATALIONY BEZPIECZEŃSTWA. Policja granatowa dostała od Niemców polecenie werbowania ochotników do „batalionów bezpieczeństwa”. Bataliony te mają być użyte poza granicami „gen. gub”. Tak jak w Polsce używają Niemcy do naszego gnębienia Ukraińców i Litwinów, tak najprawdopodobniej pragną wrzucić Polaków do gnębienia innych ludów Europy. Werbunek ma się odbyć bez rozgłosu, drogą bezpośredniej namowy. **Przestrzegamy** naiwnych przed nowym niebezpieczeństwem i przed uwikłaniem się w podłą służbę. Przestrzegamy również policję granatową: każda próba agitacji będzie zapamiętana.

RÓŻNE. W tramwajach warszawskich odbywa się intensywna zmiana personelu. Nowi pracownicy przechodzą przez t.zw. „szkołę ruchu”. Wśród 50 kandydatów na konduktorów znalazło się 5 łajdaków, którzy wręczyli niemieckim władzom tramwajowym własnoręcznie wykonany portret Hitlera: Oto nazwiska tych wyrzutków: Godlewski Eugeniusz-Walerian, Jagliński Ryszard, Jakubowski Jan, Jakubowski Mieczysław, Wiśniewski Marian.

— Z dn. 10 ub.m. wstrzymano w Warszawie wypłatę nielicznych zasiłków dla bezrobotnych. Pismo urzędowe niemieckie stwierdza, że bezrobotnych na terenie Warszawy nema.

Listy do Redakcji

PACZKI DLA WIĘZNIÓW

Miałem okazję stwierdzić fakt, że paczki przesyłane dla więźniów za pośrednictwem jednego z Komisariatów Policji Polskiej w Warszawie—nie docierają do więźniów, lecz obdziela ją się nimi funkcjonariusze tegoż Komisariatu. Jest to tak piekącą nikczemność, że brak wprost słów. Bo przecież choćby to nawet były paczki, których doreczyć więźniowi nie można z po-

wodu niekompletnego, względnie mylnego adresu — nie wolno brać ich na własny użytek. Pozostają one nadal własnością więźniów i jako takie winny być oddane do kuchni więziennej lub Patronatu. Apeluję do wszystkich uczciwych policjantów: zwróćcie, Panowie, uwagę na łajdactwa swych „kolegów”.

WALKA LUDU

nie jest pismem komunistycznym. Jest to pismo niepodległościowych robotniczych i chłopskich grup syndykalistycznych. Broszura „Wczoraj a dziś”.

Walka o wyzwolenie człowieka” — nie jest broszurą komunistyczną; jest wydawnictwem „Walki Ludu”.

KWITUJEMY odbiór na „B.I.” kwoty 3.175 zł 40 gr. 50 fng.

Po 500 zł: Rudek. Po 200 zł: Warszawa-wianka. Po 110 zł: Wielkanoc. Po 100 zł: SW; UF; Dom; Orłów; Ciocia. Po 86 zł: Podwójny mściciel. Po 50 zł: MS; jeden kiep; R4; Komorne za III; Zośka; Flejtuch; Kalkuta; Żarówka Nr 25; Tyflis. Po 25 zł: Docent; Olszyna; Druł. Po 20 zł: Stary; BK; BB; Stal I; IX, DMZ; MW; Zamiast kwiatów dla Genia; Amy; Kary; Kłos; Tosi; Szewc; Maks; Lej; Luty; Zy; Katrina; Mściciel; Paulina; Harte; II; Zocha; Kaliszanka; Danek; Tadeusz; Żelazko; MZ; xx. Po 15 zł: Za sweter. Po 13 zł 50 fng: Przepiórka. Po 10 zł: Byk-Pat; Ogniwo; Miś; Wrona; Danuta; Jarzebina; DZ; Bolek; Szwagier; Dozor; Anti-Hycler; Osko; Olszyna B; Na pohybel; MD; Procent; Stach; Grupa Mierzwa; Bogdan; GEG; Bobo; San; Kazimierz; Woda; Bryś; Stary; B; Janki; Zajady; Brunon; Zog; Pi-ro; S; Bezmiennie; Brak; Wujek; Goryl; Krokodyl; Krasne; Egzamin; Szprotka; Krokodyl; Goryl; Krasne; Halina; Ogniwo; Poleszuczka; Oleńka; EC; Surlusz; Hol; Wum II; Alma; Zespót; AS; H8; Ks.R. Po 8 zł: Iran. Po 7 zł: Sep II. Po 6,40 zł: Cholera. Po 6 zł: GB. Po 5 zł: Staszek; Nieznajomy; Dziecek; W.Bober; AB; Loda; Wawrek; Pokutyńka; C.I.; Benito; Bób; Stef; H;

Koleżanka; Siostry; Bezmiennie; Lolek; Gurol; Za książki; Sława; Kot; Prawdź; Abe; Dr; Pewny zwycięstwa; BZK; Odwet; ES; Kita; Ape. Po 4 zł: Babcia. Po 2 zł: Wiecha; S. Po 2 zł: Starowina; Bubek; M; SS. Po 1 zł: Stach.

NA CELE SPECJALNE: Po 1.500 zł: p. Eski. Po 500 zł: Stefania. Po 350 zł: Winnica; Winnica. Po 269 zł 10 gr: Bezac. Po 150 zł: JS; Biuro. Po 100 zł: Pszczoły; ZSR nieprzyjęta gratyfikacja. Po 50 zł: Aza V; Rudek; Marianek; xx; My. Po 40 zł: Olek z Grójca. Po 30 zł: Pury; Wędrowiec; Kulawy. Po 21 zł 50 gr: Bridż. Po 20 zł: Dawid; Lelum; Habdank; Kary; Bajka; Jecia; Juraa. Po 15 zł: Borsuk; „49”. Po 10 zł: SOS; Prawdź; WK; Słaba; Szymon; Przebój; Kuba; Dukuku; Arbeitsami. Po 5 zł: SF na w...; Orły; Kazik; HZ; Doktor a przeczytanie. Po 4 zł: p. Maria III-IV; Hela papier.

SPROSTOWANIE: z dn. 7.V.

- 1) Bitwa 30 zł winno być Sitwa 30 zł.
- 2) Rum 5 zł winno być Rumun 5 zł.
- 3) Święteczne 2,50 winno być Święteczne 3 zł.
- 4) Medyk 5 zł winno być Medyk 20 zł.